RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.855 van 4 juli 2002
in de zaak A. 85.738/XIV-5565.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te 2100 DEURNE,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 1 november 1964 en van Angolese nationaliteit, op 27 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 1999;

Gelet op het arrest nr. 85.861 van 9 maart 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 16 juni 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 15 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 29 mei 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Z. OTHMAN die, loco Advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. XXX komt in België aan op 24 oktober 1998 en verklaart zich op 27 oktober 1998 vluchteling.

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Portugees, met behulp van een tolk.

1.3. Op 23 februari 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.4. Op 21 juni 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen luidt als volgt :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 10 mei 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Portugese taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. VAN ROSSEM.
> Betrokkene, die de Angolese nationaliteit beweert te bezitten, verklaarde dat hij sedert 1 april 1993 militair zou zijn in de 'FLEC' (Forças De Libertaçao Do Enclave De Cabinda (sic)) in het bos van Mayombe. Hij zou deel hebben uitgemaakt van de eerste brigade, 'Sang du Peuple', in de negende regio. Hij zou verantwoordelijk zijn geweest voor de fysische training van de militairen en hen spionnagetechnieken hebben bijgebracht. Op 1 april 1998 zou betrokkene pamfletten hebben verspreid te Tchiowa. Hij zou zijn gearresteerd door vier

militairen en zijn geslagen. Hij zou zijn meegenomen naar de militaire basis in de wijk Gica, alwaar hij zou zijn ondervraagd over de pamfletten en de FLEC. Hij zou ernstig zijn mishandeld. Betrokkene zou hebben bekend tot de FLEC te behoren. Hij zou wegens gebrek aan bewijs zijn vrijgelaten op 19 oktober 1998. Betrokkene zou onmiddellijk zijn chef, majoor Chegiquitimata, in Necuto hebben opgezocht. De majoor zou de nodige regelingen hebben getroffen, opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 23 oktober 1998 zou betrokkene vanuit de haven van Cabinda naar Kuanda zijn gevaren. Diezelfde dag zou hij vanuit Luanda, onder begeleiding van een voor hem onbekende heer, rechtstreeks per vliegtuig naar België zijn gereisd, alwaar hij op 24 oktober 1998 zou zijn aangekomen. Hij vroeg - volgens zijn eigen verklaringen - op 25 oktober 1998 (moet wellicht 27 oktober 1998 zijn) asiel aan in België.

Vooreerst bestaan er enstige twijfels omtrent betrokkenes vermeende lidmaatschap van het FLEC-FAC. Zo is betrokkene niet in staat het organigram van zijn partij weer te geven, kent hij de juiste benaming van zijn partij niet, weet hij evenmin de naam van de gewapende tak van het FLEC (alhoewel betrokkene beweert sedert 1 april 1993 militair te zijn binnen het FLEC), stelt hij in strijd met de werkelijkheid dat de militaire tak van zijn partij op dezelfde dag als het FLEC werd opgericht, kent hij evenmin de naam van zijn partijkrant, weet hij evenmin van welke beweging Luis Ranque Frank de leider was een beweert hij verkeerdelijk dat 'OMC' Organisaçao De Movimento De Cabinda zou betekenen (cfr. vertrouwelijke informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, UNHCR Refworld Juli 1996 - Country Information en verslag bezoek Nzita Antonio aan het Commissariaat-generaal, dd. 16 december 1996).

Bovendien dient vastgesteld te worden dat betrokkene geen antwoord kan geven op een aantal elementaire vragen met betrekking tot Cabinda. Zo blijkt betrokkene niet in staat de steden Landana, Necuto (zijn vermeende geboorte- en woonplaats!) en Buco-Zau te situeren (en beweert hij meer bepaald ten onrechte dat deze steden zich in het zuiden van Cabinda zouden bevinden), weet hij niet wie de gouverneur van Cabinda is en kan hij evenmin de naam van een Cabindese rivier reproduceren (en stelt hij meer bepaald verkeerdelijk dat de Bayombe een Cabindese rivier zou zijn) (cfr. vertrouwelijke informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; algemene geografische kaarten van Cabinda; UNHCR Refworld, februari 1998 - Country Information en Amnesty International, april 1998, 'Angola extrajudicial executions and torture in Cabinda').

Daarenboven vertonen betrokkenes verklaringen nog een belangrijke tegenstrijdigheid. Zo verklaarde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor van 3 december 1998, punten 31 en 47) dat zijn ouders in 1994 werden vermoord door de MPLA, terwijl hij tijdens het verhoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal verzekert dat zijn ouders in 1994 verdwenen, en hierbij geen melding maakt van hun overlijden.

Zijn verklaringen met betrekking tot zijn reisweg zijn overigens ook weinig overtuigend. Zo verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken (punten 24 en 41) en tijdens het verhoor in dringend beroep op het Commissariaat-generaal dat hij rechtstreeks vanuit Luanda met een Sabena-vlucht naar Brussel vloog, terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er voor Sabena-vluchten vanuit Luanda steeds een tussenlanding in Kinshasa (ex-Zaïre) is voorzien (cfr. Sabena Timetable 1998).

De door betrokkene voorgelegde medische attesten, dd. 28 oktober 1998 en dd. 19 april 1999, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, vermits hierin over de oorsprong van de beschreven letsels, die betrokkene vertoont, geen uitsluitsel wordt gegeven.

Verder is betrokkene niet in het bezit van enig document dat een controle van zijn reisweg en identiteit mogelijk maakt.

Tenslotte brengt betrokkenes verzoekschrift geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).”.

2. <u>Over de ontvankelijkheid van de vordering</u>.

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat de tweede verwerende partij uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze exceptie ter terechtzitting, zodat deze exceptie niet wordt onderzocht;

3. Over de gegrondheid van de zaak.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt :

> "Niet naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name schending van artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Schending van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering(en) van (de) bestuurshandelingen. Schending van artikel 149 Grondwet.
>
> Artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;
>
> Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat (de opgelegde motivering in) de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.
>
> Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan.
>
> Zo getuigt de bestreden beslissing van het Commissariaat-generaal in de eerste plaats van een groot gebrek aan precisie, wat zichtbaar is in de diverse overwegingen, maar het meest in het oog springt in de materieel vaststelbare gegevens.
>
> Inzonderheid wordt op volgende elementen in de motivering van de bestreden beslissing gewezen:
>
> -Uit het ganse verhoor worden bepaalde elementen geïsoleerd om al dan niet terecht te besluiten tot onjuistheden of contradicties. De bestreden beslissing maakt geen beoordeling van de ganse verklaring van verzoeker.
>
> -p. 2, al. 1: Verzoeker zou onvoldoende op de hoogte zijn van de FLEC.
>
> Dit is onjuist. In zijn verklaring geeft verzoeker details over de basis, de namen van de chef van de FLEC, de stichtingsdatum, de naam van de Voorzitter, de vlag, het aantal brigades, de kleur van het uniform, enz... zonder dat deze gegevens onjuist blijken te zijn. Het feit dat verzoeker een deel van de andere gegevens niet kent, weerlegt niet dat hij de meerderheid van de informatie correct verstrekte. Er dient toch op gewezen dat verzoeker slechts een elementaire schoolse opleiding heeft genoten en het niet onlogisch is dat hij de krant van het FLEC niet las, en de titel ervan dan ook niet kende.
>
> -p. 2, al. 2: Verzoeker zou onvoldoende gegevens over Angola zelf kennen; blijkbaar twijfelt de beslissing van (aan) het feit dat verzoeker Angolees is.
>
> Opnieuw worden hier gegevens geïsoleerd. Het is inderdaad niet verwonderlijk dat verzoeker bepaalde steden in het Zuiden situeert; de notie windstreek is niet bij iedereen aanwezig. Het is ook niet onlogisch dat hij de naam van de gouverneur van Cabinda niet kent, want verzoeker was in oppositie met de Angolese gouverneur. Anderzijds geeft hij zeer veel details over Cabinda. Het verhoor werd trouwens in het Portugees afgenomen.
>
> -p. 2, al. 3: Beweerde tegenstrijdigheid ivm zijn ouders: verdwenen of vermoord.
>
> Zijn ouders zijn in 1994 verdwenen; verzoeker meent dat ze vermoord zijn door het Portugese leger. Het eerste verklaarde hij aan het CGVS, het tweede aan de DVZ. Er is geen tegenspraak tussen beide. Dat ze vermoord zijn is een hypothese van verzoeker.
>
> -p. 2, al. 4: Reisweg is niet overtuigend.
>
> Verzoeker zou niet spreken over een tussenlanding in Kinshassa. Dit is hem ook niet gevraagd. Het is een zaak waar hij ook niet spaantaan aan gedacht heeft. Het feit dat hij dit niet vermeld heeft betekend niet dat die tussenlanding er niet geweest is. Er dient toch opgemerkt dat deze overweging slechts gemaakt wordt nadat de CGVS zich(zelf) informeerde over hoe men vanuit Luanda per vliegtuig naar Brussel kan komen. Tijdens het verhoor zelf is hierover geen opmerking gemaakt.
>
> -p. 2, al. 5: De medische attesten.
>
> Het is natuurlijk evident dat een geneesheer in België de oorsprong van de letsels niet kan aanduiden. Maar een geneesheer kan wel bevestigen of de letsels in overeenstemming kunnen zijn met de feiten die verzoeker ervoor heeft aangehaald. En de medische attesten geven deze bevestiging. Letsels zijn materiële gegevens, die zeer ernstig moeten genomen worden. De bestreden beslissing gaat hier zeer oppervlakkig aan voorbij.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing in strijd is met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en dat ze bepaalde elementen van deze verklaringen isoleert. Er wordt voorbijgegaan aan de wettelijke motiveringsplicht, die vereist dat op een samenhangende wijze elementen worden onderzocht, dat materiële elementen voorrang hebben op woorden.";

3.1.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord het volgende stelt:

"In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62, lid 1/ van de Vreemdelingenwet en art. 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen.

Betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in art. 62 van de Vreemdelingenwet, kan worden opgemerkt dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, hem een zodanig inzicht te verschaffen in die motieven van de handeling dat hij in staat is te weten of het zin heeft (zich) tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing(en) wel degelijk kent en bovendien (in) het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt.

Wat betreft de materiële motiveringsplicht meent verweerder de volgende elementen te moeten opwerpen:

* Verweerder wenst vooreerst op te merken dat elke asielaanvraag door de Commissaris-generaal steeds afzonderlijk wordt onderzocht en dat alvorens een beslissing te nemen hij alle elementen beschikbaar in het administratief dossier bestudeert.

*In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert kon de Commissaris-generaal wel degelijk verzoekers beweerde lidmaatschap van het FLEC/FLAC in twijfel trekken. Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat verzoeker aan de ene kant wel een aantal antwoorden gaf maar aan de andere kant helemaal geen antwoorden kon geven en/of totaal foutieve antwoorden gaf. Voor de Commissaris-generaal kwam het voor dat verzoeker op de meest essentiële vragen verkeerde of geen antwoorden gaf. Deze werden dan ook in de bevestigende beslissing aangehaald: hij is immers van mening dat indien men daadwerkelijk lid was en activiteiten bij de FLEC/FLAC had, men de juiste benaming van de partij kent, men het organigram van de partij kan weergeven, men de naam van de militaire tak kent -zeker als men beweert hiertoe zelf te behoren-, men de naam van de partijkrant kent... enz. Het argument dat in het verzoekschrift voorop wordt gesteld, met name het feit dat verzoeker slechts een elementaire schoolse opleiding heeft genoten, teneinde zijn beperkte kennis te verantwoorden gaat niet op. Uit het verhoorrapport van het CGVS blijkt immers dat verzoeker secundair onderwijs heeft genoten. Daarenboven beweerde hij een verantwoordelijke functie binnen FLEC/FLAC te hebben gehad. Van verzoeker kon aldus verwacht worden dat hij over zijn partij meer kon vertellen dan enkele basisgegevens, quod non.

* Verzoeker kon, zoals ook werd vermeld in de bestreden beslissing, niet antwoorden op de meest eenvoudige vragen m.b.t. Cabinda (situering van eigen geboorte- en woonplaats, naam van de gouverneur van Cabinda, de naam van een Cabindese rivier). De twijfelende kanttekening omtrent verzoekers beweerde afkomst uit Cabinda werd terecht opgeworpen.

* Verwerende partij blijft bij de stelling dat er een tegenstrijdigheid bestaat wanneer enerzijds gesproken wordt over een moord op een bepaald persoon door een bepaald iemand (in casu moord op de ouders door de MPLA) en anderzijds over een verdwijning zonder meer.

* Wat betreft de reisweg meent verwerende partij te moeten verwijzen naar het verhoorrapport van het CGVS (blz. 7). Aan verzoeker werd uitdrukkelijk gevraagd naar een transit tijdens zijn beweerde vlucht Luanda-Brussel.

* Verwerende partij weerlegt (geenszins) het gestelde in de bestreden beslissing aangaande de door verzoeker neergelegde documenten.

De tegenstrijdigheden en discrepanties waren duidelijk aanwezig en konden terecht in aanmerking genomen en opgeworpen worden. De beslissing is correct en afdoende gemotiveerd. Het middel kan niet weerhouden worden.";

3.1.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich in haar memorie van antwoord aansluit bij de uiteenzetting van de eerste verwerende partij;

3.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat de motiveringplicht niet enkel een formeel motief maar eveneens een afdoend motief vereist en dat de weerlegging door de eerste verwerende partij in de

memorie van antwoord geenszins de argumentatie van de verzoekende partij op voldoende wijze beantwoordt;

3.1.5. Overwegende dat, wat de motiveringsplicht betreft, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt is; dat de artikelen 2 en 3 van voormelde wet, de administratieve overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze; dat het begrip 'afdoende' enerzijds impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing, en anderzijds dat zij draagkrachtig moet zijn, dit is dat de motieven de beslissing moeten kunnen dragen; dat de bestreden beslissing duidelijk de redenen dient te vermelden waarop de overheid haar beslissing steunt; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft vastgesteld dat de asielaanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk is; dat deze vaststelling van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steun vindt in de hierna besproken motieven;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst stelt dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van het FLEC zodat er twijfels zijn omtrent zijn lidmaatschap van het FLEC; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker wel een aantal antwoorden gaf, maar op verschillende vragen geen of totaal foutieve antwoorden gaf; dat van een actief lid van het FLEC met een verantwoordelijke functie binnen het FLEC, kan verwacht worden dat hij op essentiële vragen zoals de benaming, het organigram, de naam van de militaire tak, een correct antwoord kan geven; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker secundair onderwijs genoten heeft, zodat hij zich niet op zijn elementaire schoolse opleiding kan beroepen ter verantwoording van zijn beperkte kennis; dat aldus de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing kon komen;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder stelt dat verzoeker geen antwoord kan geven op een aantal elementaire vragen met betrekking tot Cabinda; dat deze vaststelling steun vindt in het administratief dossier; dat verzoeker onder meer niet weet wie de gouverneur is van Cabinda, en welke naam een Cabindese rivier heeft; dat hij er niet in slaagt verschillende steden, waaronder zijn woon- en geboorteplaats te situeren; dat het onlogisch is dat hij als lid van het FLEC de naam van de persoon niet kent met wie hij oppositie voert; dat het geven van een aantal

details niet verklaart waarom hij bepaalde eenvoudige vragen niet kan beantwoorden; dat de Commissaris-generaal bijgevolg in alle redelijkheid tot de betrokken vaststellingen kon komen;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts vaststelt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn ouders in 1994 vermoord werden door de MPLA terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zijn ouders in 1994 zijn verdwenen, zonder melding te maken van hun overlijden; dat uit het administratief dossier wel degelijk blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat zijn ouders vermoord waren en dit niet voorstelde als een hypothese; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid tot de betrokken vaststelling kon komen;

Overwegende dat verzoeker verder op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij rechtstreeks vanuit Luanda met een Sabena-vlucht naar Brussel vloog, terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat er voor Sabena-vluchten vanuit Luanda steeds een tussenlanding in Kinshasa is voorzien; dat uit het administratief dossier blijkt dat tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel werd gevraagd naar een transit tijdens de door verzoeker beweerde vlucht Luanda-Brussel waarop hij ontkennend heeft geantwoord; dat de Commissaris-generaal bijgevolg terecht vaststelt dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn reisweg eveneens weinig overtuigend zijn;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tenslotte terecht vaststelt dat de door verzoeker voorgelegde medische attesten geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen, vermits over de oorsprong van de beschreven letsels die hij vertoont geen uitsluitsel wordt gegeven;

Overwegende dat verzoeker ten onrechte stelt dat uit het ganse verhoor bepaalde elementen werden geïsoleerd om al of niet terecht te besluiten tot onjuistheden of contradicties en dat de bestreden beslissing niet de volledige verklaring van verzoeker heeft beoordeeld, vermits uit wat voorafgaat blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel de volledige verklaring van verzoeker heeft beoordeeld;

Overwegende dat bijgevolg de motieven van de bestreden beslissing pertinent, draagkrachtig en afdoende zijn; dat verzoeker in zijn middel niet aantoont dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in alle redelijkheid en zonder schending van de motiveringsplicht kon besluiten dat zijn asielaanvraag ongegrond is;

Overwegende dat tenslotte artikel 146 van de Grondwet niet dienstig kan worden ingeroepen, aangezien dit artikel betrekking heeft op de rechtscolleges die deel uitmaken van de rechterlijke macht en bijgevolg niet kan worden aangevoerd tegen een administratieve beslissing, maar enkel tegen een jurisdictionele beslissing;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker een tweede middel als volgt adstrueert :

> **"**Schending van de Conventie van Genève, met name van het begrip vluchteling.
> Er wordt bij de ganse beoordeling van de asielaanvraag niet als uitgangspunt gehanteerd de vraag of verzoeker in Angola gevaar loopt omwille van zijn politieke activiteiten, de vroegere en de huidige.
> Algemeen wordt gekritiseerd dat bepaalde feiten abstract en los van de Angolese context en de evoluerende situatie in dat land worden beoordeeld om een beslissing te kunnen nemen op basis van de Conventie van Genève.";

3.2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij het volgende stelt in haar memorie van antwoord:

> "In het tweede middel haalt verzoeker de schending van de Vluchtelingenconventie, met name de schending van het begrip vluchteling aan.
> Verweerder stelt vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet tot de gegrondheidsfase van de procedure toegelaten kan worden; dat hij dus geen vluchteling is in de zin van de Vluchtelingenconventie; en dat hij dus geen vrees koestert in zijn land van oorsprong vervolgd te worden in de zin van voornoemde Conventie.
> Ook dit middel kan niet weerhouden worden.";

3.2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich in haar memorie van antwoord aansluit bij de uiteenzetting van de eerste verwerende partij;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat het antwoord van de verwerende partij naast de kwestie is en dat zij bij haar standpunt blijft dat de door haar aangebrachte gegevens niet worden beoordeeld vanuit het criterium van vluchteling zoals vermeld in de Conventie van Genève;

3.2.5. Overwegende dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 1, (A), 2, van de Conventie van Genève; dat het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen aan de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid laat, meer in het bijzonder, voor wat de organisatie van de procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft; dat de Belgische overheid van deze bevoegdheid gebruik heeft gemaakt middels artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat bijgevolg in voorliggend geval voornoemde schending van artikel 1, (A), 2, van de Vluchtelingenconventie niet dienstig kan worden aangevoerd, aangezien de verzoekende partij niet tegelijkertijd de schending inroept van artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat het tweede middel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**